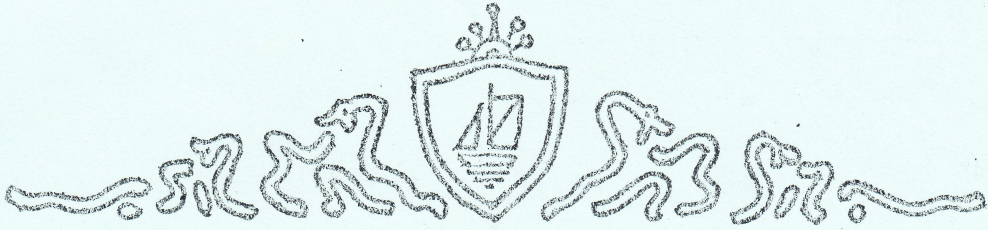
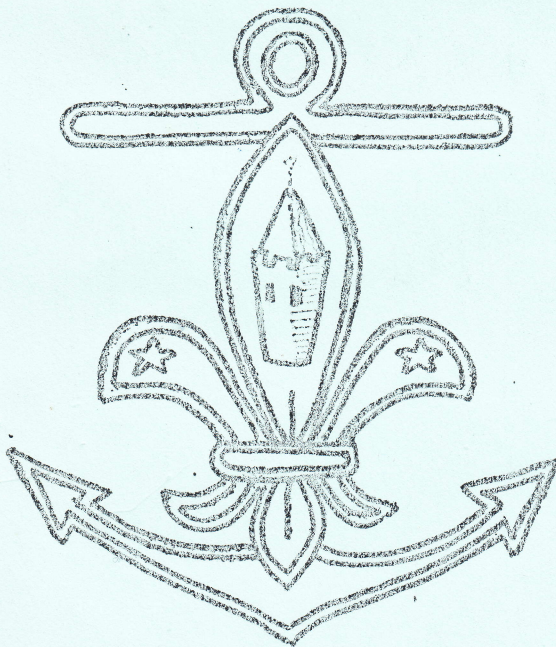

25. ÅRGANG

VANDPOSTEN

KONG VOLMER SOTROP
VORDINGBORG

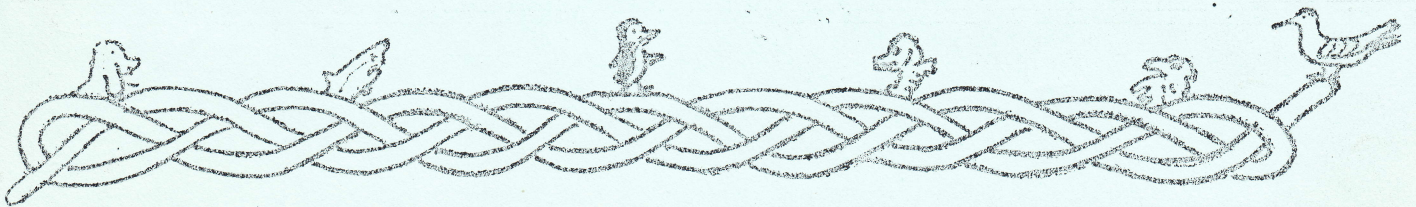

MAJ

APRIL

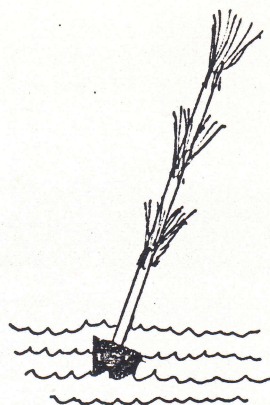
1981

NR. 3.

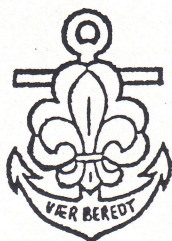

Har du lyst til at SEJLE

så skulle du blive søspejder

DET ER SJOVT AT VÆRE
SØSPEJDER

SEJL
SIKKERT
MED

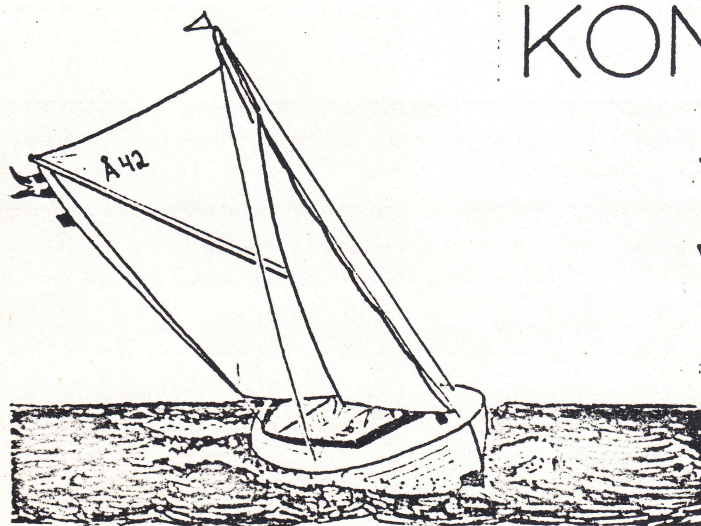
KOM OG FÅ EN SEJLTUR - LØRDAG DEN 9. MAJ, KL. 14.00, VED
SØSPEJDERNES TROP SHUS PÅ NORDHAVNEN I VORDINGBORG.

Vi holder standerhejsning kl. 14.00, og derefter starter den nye sejlsæson. Alle er velkomne til at se hvordan vi bor, og at få en sejltur i vores både. Tag jeres forældre med, så de også kan se hvad vi laver.

MØD OP PÅ NORDHAVNEN LØRDAG DEN 9. MAJ, 14.00, OG FÅ EN
SPÆNDENDE OPLEVELSE. MÅSKE ER DET AT VÆRE SØSPEJDER LIGE
NOGET FOR DIG!

Er du mellem 11 og 15 år er det bedst, men kom alligevel selv om du er lidt ældre, hvis du tror det er noget for dig.

Redningsvest

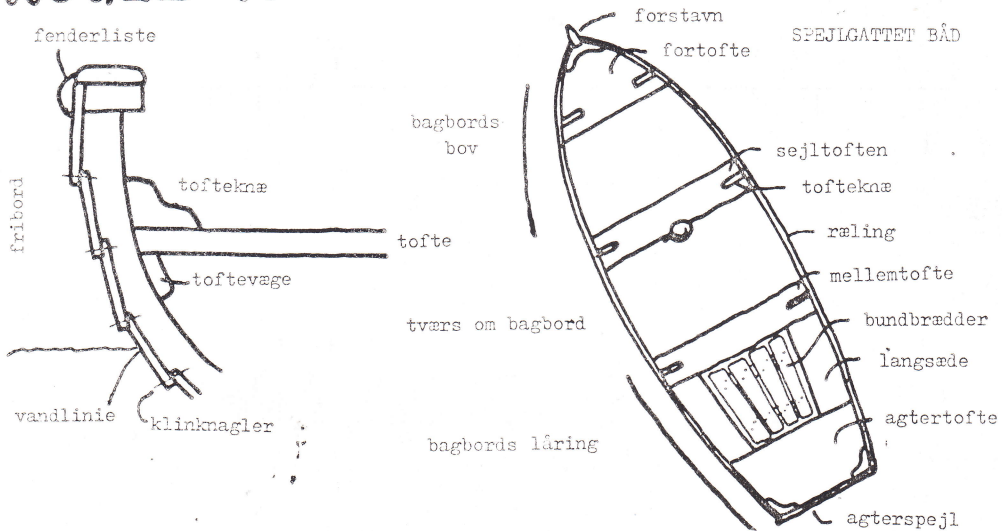
KONG VOLMER
SØTROP
VORDINGBORG

det er meget sjovt
at være søspejder

Søspejderne sejler i mange spændende bådtyper

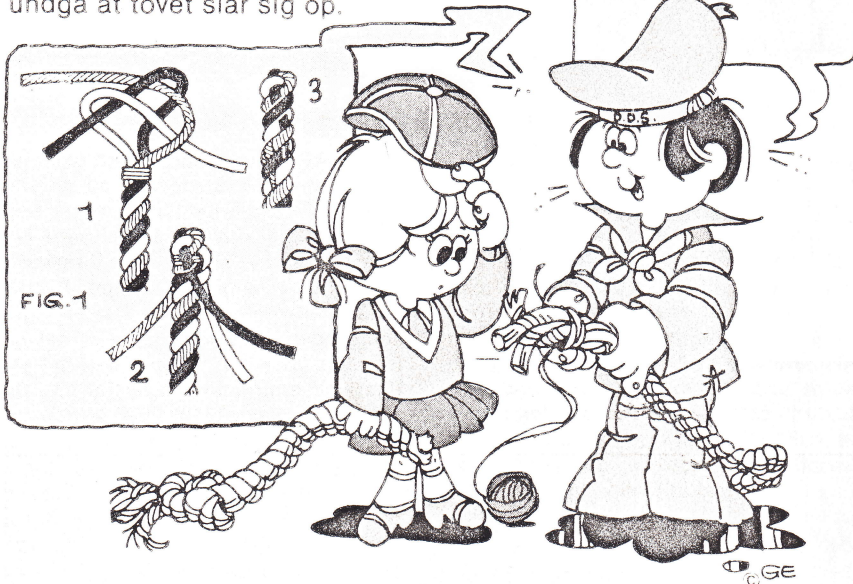
SØSPEJD

NOGLE FAGUDTRYK

Splejsning og takling af tovende

Tampen, som en tovende kaldes, bør altid forsynes med en takling eller en splejsning for at undgå at tovet slår sig op.

Splejsningen benyttes bedst ved kraftigere tovværk med tre kordeller. (Se fig. 1).

Taklingen er måske nok lettere at lave, men egner sig bedst til tyndere tovværk. Taklingen er hurtig at lave og er rar at kende når man skal skære tov over og ikke har tid til at lave en splejsning. (Se fig. 2).

Litteratur: Tovværksarbejder spejderforlaget.

Week-end til søs...

Troppen samlede på lystbådehavnen omkring kl. 11, og vi blev delt ind i to hold, som skulle jagte Kaptajn Rødkægs forsvundne skat. Hvert hold skulle sejle i en Svendborg-jolle og en Ålborg-jolle, og i disse både skulle vi holde sammen og finde skatten.

Den første post skulle afhentes på en bundgarnspæl, som lå ud for Lystbådehavnen i Rantzausminde. På bundgarnspælen hang i en gul plastikpose: en pose franske kartofler, nogle tuscher og et stykke stof, positionen på næste post og et lille udsnit af Kaptajn Rødkægs skattekort. Med tuscherne og stoffet skulle vi fremstille et sørøverflag og hænge det i masten.

Den næste post lå ude ved midtfarvandsbøjen ud for Vornæs. Her skulle vi op-

digte en sang til melodien: »En sømand han må lide«. Hele sundet var et stort gedemarked af skrigende søspejdere. Også her fik vi en del af skattekortet. Vi gættede på hvor det kunne være men det var umuligt at forudsige endnu.

Tredie post var ved Skarø Revkosten. Her fik vi ting til at lave øjeklapper med, lige som de rigtige sørøvere. Fjerde post var ved en ø, som hedder Flæskholm. Da Anette skulle gribe ud efter plastikposen var hun ved at blive siddende på kosten.

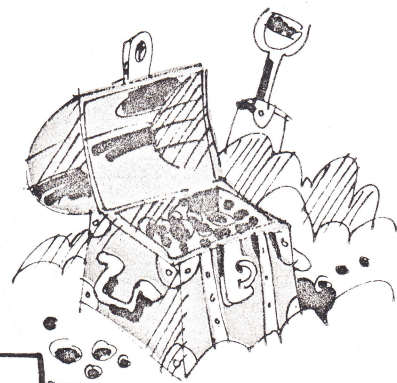
I posen var det sidste stykke skattekort, som viste at vi skulle til Svølmø. Der var også snore til at binde om armen. De to sørøverhold skulle så snuppe dem fra hinanden på vej til skatten, der lå på Svølmø's højeste punkt. Vi kom hurtigt

til øen og ankrede op på øens læside, så bådene kunne ligge sikkert. Lederne, som kom sejlene i en spidsgatter, havde en robåd på slæb, og i denne roede vi hinanden ind på stranden med grej, proviant og telte.

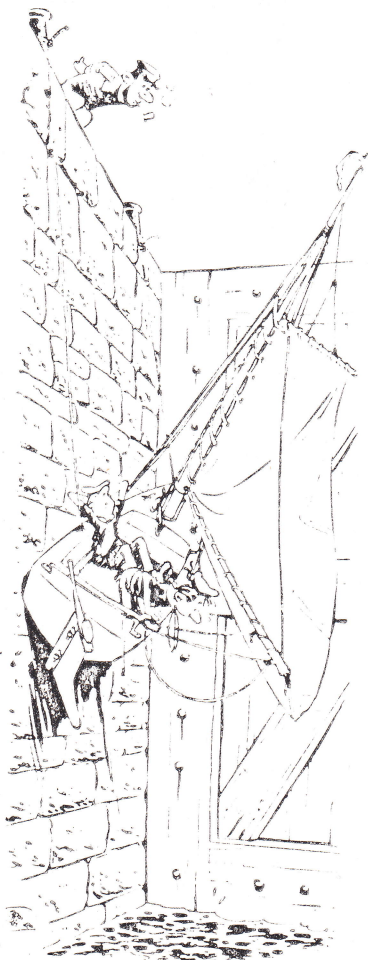
Da alle var kommet i land blev starten givet til jagten på skatten, og sørøverne spredtes overalt på øen, samtidig med at vi kæmpede om snorene. Til sidst havde vi ledt meget længe og fandt den ikke, så vi måtte have hjælp. Da den endelig kom frem i dagens lys var den fuld af Piratos, som vi selvfølgelig alle ville have del i.

Dagen var ved at være til ende, og vi gik ned til bådene. Imens havde det blæst op, og for at komme til at ligge endnu mere sikkert, måtte vi forhale bådene. Da dette var sket slog vi teltene op på stranden og begyndte at tænde bål og lave mad i foliebakker. Da skibene lå til ankers måtte vi hele natten have ankervagt, for at være sikker på at de ikke skulle drive til havs.

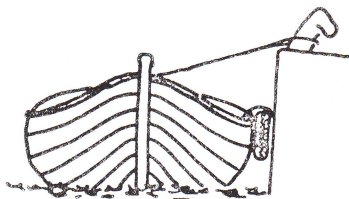
Næste dag måtte vi i hård vind krydse hjem.

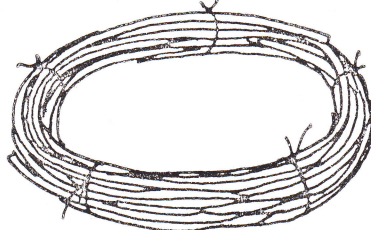
TOVVÆRKS FENDER

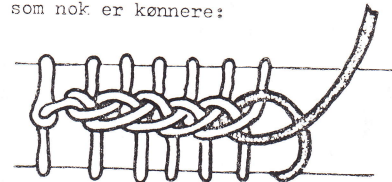
Når en båd ligger fortojet ved kaj er der altid risiko for skamfiling mod andre fartøjer eller bolværk. Fendere, der hænger ud over bådens sider på de udsatte steder, løser det problem.

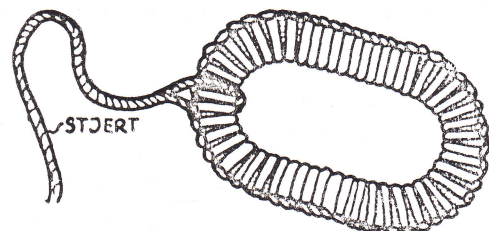
Gammelt, slidt tovværk er fortrinligt til fremstilling af fender. Tovværket lægges i passende store bugter, som snøres sammen med tyndt garn 4-5 steder.

Tag så fat på klådningen - brug hertil f.eks. 5 mm sisal. Resultatet bliver bedre, hvis klådningen udføres som en svineryg. Det kan nemmest gøres med en tæt række af halvtik rundt om tovværket. Her er vist en lidt sværere metode, som nok er kønnere:

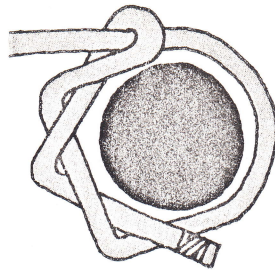

Start med tømmerstik eller øjesplejsning. For hver torn laves et halvtik, der går under det foregående. Klådningen skal være helt tæt - mellemrummene på tegningen er kun for tydelighedens skyld. Svineryggen afsluttes med en syning.

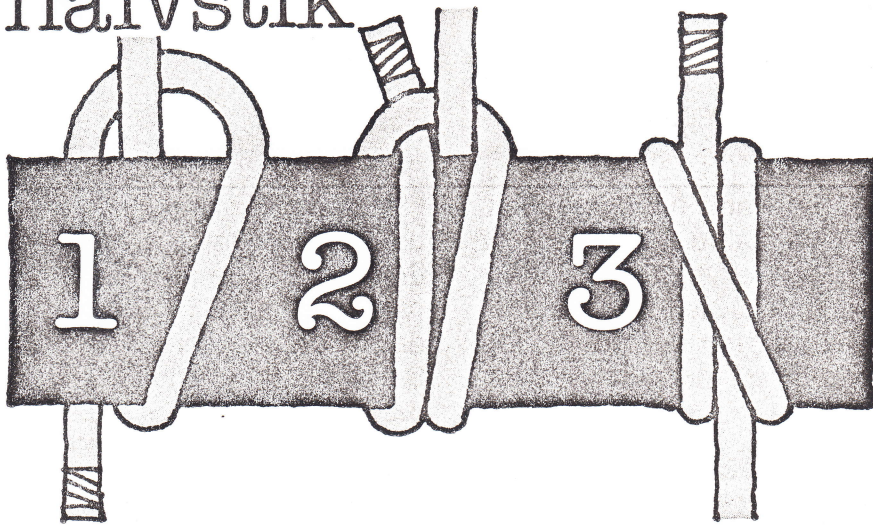

Fenderen er klar til brug, når der er påspilejset en ca. 3m lang, kraftig stjert.

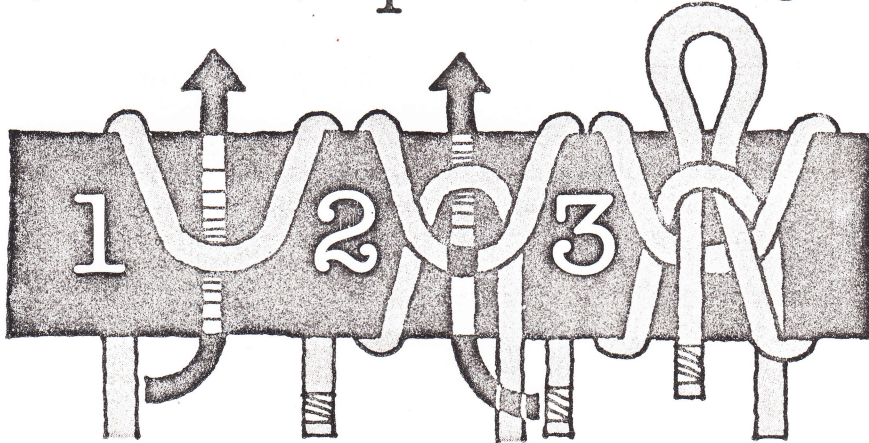
Tømmerstik

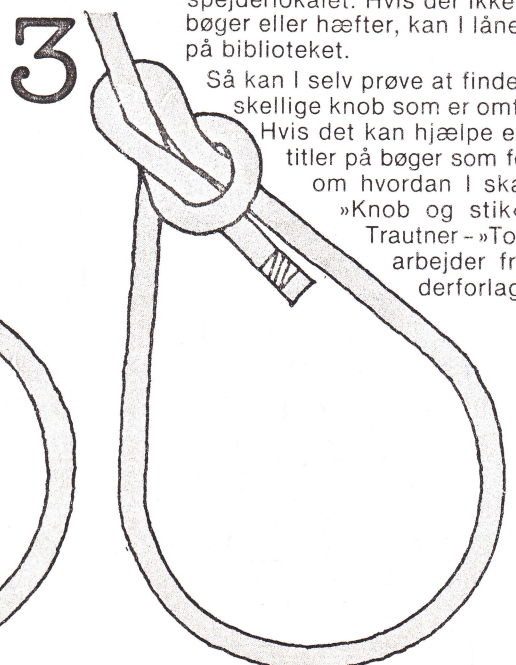
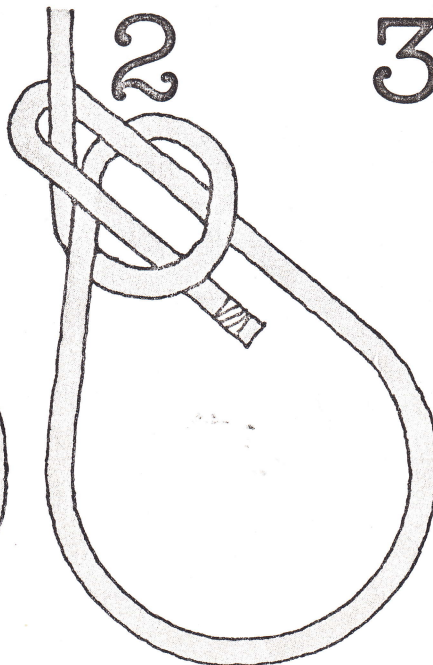
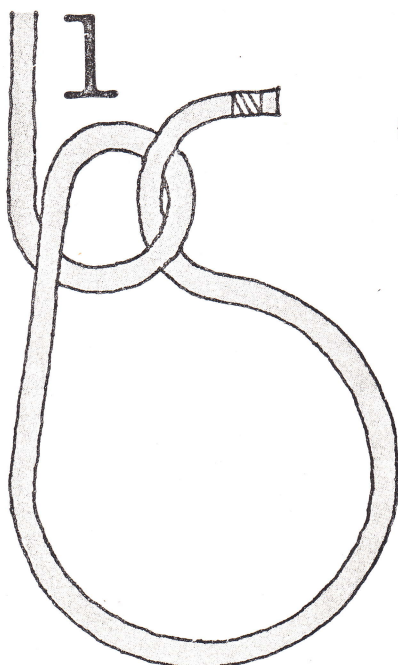
Dobb. halvstik

Dick Turpins knob

Pælestik

Når I bedre kan bruge knobbåndet, kan der laves nogle spændende opgaver. For eksempel en bandekonkurrence om hvilken bande der kan binde 6 forskellige knob hurtigst. Stil op i staffet-orden med banderne ved siden af hinanden. Ud for hver bande ligger der et knobbånd. Den første i hver bande løber op til knobbåndet og binder et flagknob. Når dette er rigtigt bundet, løbes tilbage til banden og om bag i rækken. Nu er det den næste i rækken, der løber frem til knobbåndet. Denne gang bindes et dobbelt halvstik. Når det er i orden, tilbage igen. Den næste binder et pælestik, den næste et råbåndsknob og så et tømmerstik rundt om lederens arm. Den sidste binder en sløjfe på sin egen sko. Legen kan prøves igen, med en anden rækkefølge af knobene, så alle prøver de forskellige knob.

En anden idé til at lære at binde knuder. Hver bande får et langt stykke reb. Nu gælder det om at binde så mange forskellige knuder på dette reb, som muligt. Man skal selvfølgelig skiftes til at binde knuderne, så det ikke er de samme hver gang.

Når I bliver rigtig god til knobene, kan I prøve og dele jer i hold på hver to spejdere. Den ene på holdet skal stikke venstre hånd i lommen, og den anden skal stikke den højre i lommen. Nu skal hvert hold binde 5 forskellige knob med i alt kun to hænder. Nu gælder det om at hjælpes ad. Det kan være svært, hvis den ene på holdet ikke kender knobene, men så må man fortælle, hvad der skal gøres.

At binde knuder på ryggen eller i mørke er andre svære ting. Her skal man føle sig frem. Men det kan lade sig gøre.

En af jeres næste aktiviteter til møderne kan være at lære de forskellige knob vi har været igennem her i Spejd. I må prøve at finde nogle bøger om knob og tovværk i jeres bogsamling i flokkens skab eller i spejderlokalet. Hvis der ikke findes bøger eller hæfter, kan I låne nogle på biblioteket.

Så kan I selv prøve at finde de forskellige knob som er omtalt her.

Hvis det kan hjælpe er her to titler på bøger som fortæller om hvordan I skal gøre:

»Knob og stik« af N. Trautner - »Tovværksarbejder fra Spejderforlaget.

Kender du WAYFARER-JOLLEN?

Wayfarerjollen kom ind i Det Danske Spejderkorps, da man i mange havne hævede lejen for bådepladser, og søspejdergrupperne ikke kunne betale for at have deres både liggende ved en bøjelads. Derfor var det nødvendigt at finde en bådtype som kunne rumme en patrulje og samtidig skulle kunne trækkes på land efter hver sejlads.

Vikingerne fra Vedbæk var den første trop, som anskaffede sig denne bådtype, som er konstrueret af englænderen Ian Proctor i 1957. Efter en sejlads fra Norge til England, hvor Wayfarerjollen beviste sin

sødygtighed, er jollen blevet populær i det meste af verden og altså også blandt søspejdertropperne i Danmark. Der er ca. 30 Wayfarerjoller i DDS.

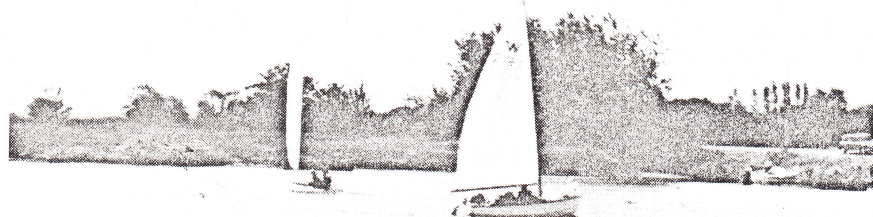
Wayfarerjollen har sænkekøl og kan derfor gå op på kysten, hvor forholdene er til det. Patruljen kan så i nærheden af bådene overnatte i telt. Hvis man ønsker at sejle i andre farvande, kan man ved hjælp af en bådtrailer transportere jollen efter en personbil til det sted man ønsker at sejle.

Wayfarerjollen er bygget af glasfiber og er bermudarigget. Jollen kan sejles af 1-5 personer, som dog ikke alle kan overnatte i jollen. Stuverum til grejet og de vandtætte rum er lavet i et. Jollen er naturligvis synkefri.

Der findes to modeller af Wayfarerjollen, som dog ikke er meget forskellige.

Wayfarerjollens data:

Længde: 4,82 meter.
Bredde: 1,85 meter.
Dybdegang: 0,20-1,10 mtr.
Fok: 2,9 m².
Genua: 4,3 m².
Storsejl: 8,8 m².
Spiler: 11,6 m².
Bådens vægt: 160 kg.
Sejlmærke: W + nr.

Hej søspejdere!

pludselige vejrforandringer kan forekomme, derfor må du sørge for at vide god besked om vejret inden du trækker i sejlertøjet, sætter sejl og letter. Besked om vejret kan du få ved hjælp af vejrmedlingen, som du kan høre i radioen eller telefonen.

I radioen på program 1 udsender

Meteorologisk Institut vejrmedlinger på følgende tidspunkter:

Kl. 06.00: Farvandsudsigter.

Kl. 08.45: Særlige meldinger, som oplyser, hvordan vejret er rundt om i landet samt vejrudsigt.

Kl. 11.45: Farvandsudsigter.

Kl. 18.00: Det samme som kl. 08.45.

Kl. 23.00: Farvandsudsigter.

Telefonvejrmedling:

På Sjælland kan man ringe til:
0053 (udsigt for Storkøbenhavn),
0054 (udsigt for hele landet).

På Fyn kan man ringe til:
0053 (udsigt for Fyn).

I Jylland kan man ringe til:
0053 (udsigt for Jylland).

Hvis du er stukket til søs, og du kan se at der er dårligt vejr på vej, så søg straks til nærmeste havn.

God vind!

Mertipartioloiset

Der er omkring 10.000 søspejdere i Finland, (i Danmark har vi til sammenligning ca 2.500). Men i det land er der jo også gode chancer for at man er i nærheden af en af de 60.000 søer.

Sø-troppenes mål er - udover de gangse spejderfærdigheder - at give den enkelte spejder en solid erfaring og et

grundigt kendskab til søfart, fartøjer og sejlads. Der bruges alle bådsterrelser, fra optimistjolle til skonnert.

En meget væsentlig forskel fra de danske forhold er selve farvandene. Det kræver noget særligt at kunne manøvrere i skærgården.

ER I
BEGYNDT
PÅ AT
FORBEREDE
SOMMER-
TOGTET?

